

Publicerad 2013-05-31 10:11 av Bizon

Det värsta är det mentala mörkret.

Det mentala mörkret vränger ut och in på vår världsbild och förtränger realiteterna.

Lättsinnigt säger man att ljuset skulle vara närmast när mörkret är som tätast - samtidigt stoppar vi i oss lyckopiller som aldrig förr.

Det ljuset uppnås i alltför ofta med hjälp av psykofarmaka eller för män med snaror i lampkronorna. Kvinnor föredrar sömnpiller i lämpliga mängder.

I båda fallen är det väl ljuset i änden på tunneln man menar?

Nä - lägg ner klyschorna - se verkligheten - människan är det kärlekslösa odjur som härskar över jorden, okunnigt och inkompetent sågar vi idogt på den gren vi sitter.

Det är bara en tidsfråga innan konsekvensen av det människodumma storhetsvansinnet med full kraft och oåterkalleligt drabbar den mänskliga världen.

Det sorgliga är att mänsklighetens vansinne drar med sej de flesta andra varelser i sitt fall - varelser som genom sitt totalt aggressionslösa levnadssätt så mycket mer skulle öka livets halt av kärlek och lycka och därför vara en så oändligt mycket större förlust för livet än vad människan blir då hon slutligen fullbordar sitt självmord.

Mänskligheten är kanske inget att sörja annat än som den kärleksvarelse vi skulle ha kunnat bli.

Livets mekanik säger att det undermåliga måste bort, och många gånger har jordens liv rensats från jordens yta - snart dags igen, är väl bara det faktum vi måste acceptera vare sej vi vill eller inte.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bizon med Poeter.se id #3078 innehar upphovsrätten